

saadanne Besskyldninger om Herrerne i Landernes Rige. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds udtalte med Hensyn til de menige Soldaters Lønning, at han ikke havde Noget imod at tilstaa dem en Lønningsforhøjelse, og det glædede mig i høi Grad at høre dette. Jeg vil nu haade, at man ikke som Betingelse for en saadan Lønningsforhøjelse vil stille andre Spørgsmaal frem, saaledes at man tager med den høire Haand, hvad man giver med den venstre, thi det vilde gjøre det vanskeligt for os fra denne Side af Salen at gaa med, hvor gjerne vi end vilde. — Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) udtalte, at der ikke havde været nogen Periode, hvori Indtægterne havde flydt saa rigeligt for Landboerne som i den nuværende Tid. Derimod maa jeg neblægge en bestemt Protest. Det kan gjerne være, at det kan se saaledes ud fra et Kjøbenhavnsk-theoretisk Standpunkt, men i de praktiske Forhold er det ikke Tilfældet. Sagen er den, at Landboernes og navnlig Bondestandens Torder for en Del Aar tilbage for nylig vare blevne mærgede, og at de som Følge deraf gave rigeligt Korn, der blev solgt af Landboerne og gav dem en ren Indtægt, men nu er dette ikke mere Tilfældet. Man er nu kommen til den Erkjendelse, at dette ikke kan gaa i Længden, fordi man derved vilde udpine og forarme Jorden, hvilket vilde føre til en fuldstændig Ruin for Landboerne. Som Følge heraf maa man nu søge at tilføre Jorden de Kræfter, som ere nødvendige, dels for at forbedre den og dels for at holde den i den nødvendige Ligevægt, men det følger af sig selv, at Driftsomkostningerne derved blive forhøjede i en meget væsentlig Grad. Disse Driftsomkostninger maa imidlertid naturligvis fradrages, naar der er Tale om Landboernes rene Indtægt, og naar denne Fradragselse finder Sted, er jeg overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil komme til det Resultat, at den rene Indtægt er steget for Landboerne, eller navnlig for Bondestanden. At der nu er langt færre unge Mennecker, som give sig ind paa Embedsbanen, end tidligere, anser jeg for et Gode. Jeg tror ikke, det vilde være helbdigt, dersom man havde fastsat Embedslønningerne saa rigeligt, at der blev en saadan Jagen og Kappelstrid om Embederne, at et Ministerium derigjennem kunde begunstige sin politiske Stilling og styrke det politiske Parti, som tilfældigvis maatte være repræsenteret i Regjeringen. I jo høiere Grad Embedslønningerne stige, desto mere Kappelstrid vil der være om dem, og desto mere vil det ogsaa være muligt for Regjeringen at styrke sine politiske Interesser og sin politiske Stilling. Jeg kan derfor slutte mig til de ærede Lædere, som ere imod en Forhøjelse af de høiere Embedslønninger. Jeg synes, at det Bedste var, at man blev staaende ved den Grændse, som Folkethingets Flextal i Fjor, i det Forslag, som blev indsat paa Finansloven, satte for Embedslønning-

gerne, nemlig 1,200 Rb. Jeg kan ikke indrømme, at Priserne paa Livsforbrødenheder ere stegne i det sidste Aar, og der er heller ikke Udfigt til, at de ville stige for det Første; der er snarere Udfigt til, at de ville synke, og naar det er Tilfældet, kan jeg ikke indse, det er nødvendigt, at vi forandre vor Stilling fra i Fjor og gaa til at ansætte Tillæget høiere end den Gang. Paa den anden Side maa jeg ogsaa ønske, at § 2 bliver forandret saaledes, at de Lønningsstillæg, som tidligere ere tilstaaede de lavest lønede Embeds- og Bestillingsmænd, saavel civile som militære, ikke blive fradragne det Tillæg, som de ville faae efter den eventuelle nye Lov. Dette vilde efter min Mening være Uret imod adskillige af disse lavt lønede Embeds- og Bestillingsmænd, som, selv med de Tillæg, de have faaet efter disse Lønningslove, ikke ere heldig stillede. Jeg skal som Exempel nævne de militære Underklasser. Efter Lønningsloven fra næstforrige Aar faae de Underofficerer, som have tjent i 5 Aar, et Tillæg af 48 Rb., og de have i Lønning 275 à 300 Rb. Naar de nu efter denne Lov fik et Lønningsstillæg af 20 pCt., men derfra skulde drages de 48 Rb., som de faae efter Loven af næstforrige Aar, vilde de næsten slet intet Tillæg faae. Næsten alle disse Underofficerer ere imidlertid gifte og have Familie, og det forekommer mig derfor, at de meget daarligere kunne leve af deres Lønninger end de Premierlieutenanter med 450 Rb. i Lønning, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansfjær) talte saa ivrig for. Der er endvidere den Forskjel tilføede, at medens en Premierlieutenant har Udfigt til at rykke op og at faae en langt høiere Gage — han kan jo endog, naar han rykker langt op, faae 3 à 4,000 Rb. — hvorhos han desuden har meget gunstige Pensionsforhold, have de militære Underklasser aldeles ikke disse Fordele. Pensionsforholdet er meget uheldig ordnet for dem, og de kunne ikke rykke saa høit op, at de kunne faae en saadan Lønning, som gjør det muligt for dem at faae Noget til overs for deres Alderdom. Jeg skal slutte med det Ønske, at de Lønningsforhøjelser, som her ere foreslaaede, maa blive nedsatte og ordnede i Henshold til de rimelige Hensyn, som Befolkningen og Skatteyderne kunne fordrø, at der bliver taget til dem, naturligvis med tilhørligt Hensyn til de Embeds- og Bestillingsmænd, som virkelig ere i en trykket Stilling. Jeg ønsker ikke Lønningsforhøjelse til Anstæffelse af Nødheds- og Luxusartikler, men derimod ønsker jeg en Lønningsforhøjelse af den Bestaaffenhed, at de Vedkommende kunne leve anstændig og have et tilstrækkeligt Udkomme uden Næringsforger.

J. Madsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) har ikke opfattet mig rigtig, naar han mente, at det var min Mening, at man skulde tage Hensyn til hver Enkelt for at fastsætte, hvor mange Pro-